

Amazing Grace

K bohatství milosti jsou udělena členům Kristova těla v závislosti na účelu, že Bůh uložil v sobě sblížit všechny věci v Kristu (Ef 1:10; Ef 3:11). Zavedením Krista jako hlava těla, což je církev, všechny věci sbíhají ke Kristu, protože Božích dětí, jako je on, Kristus je prominentní: hlavu.

Amazing Grace

“Pro Boží milosti, kterýž jest spasení zjevil všem lidem”
(Titus 2:11)

Když jsme pochopili skutečný význam a všechny nuance tam vykoupení člověka, zjistíme, že definovat Boží milost pouze jako “nezasloužené laskavosti”, se jedná o redukcionismus. Jen zdůraznit, že spása je nezasloužená laskavost nezobrazuje prvky, které tvoří úžasnou milost Boží, která se zjevuje v Kristu.

Redukcionismus nastane, když jsme mu pomohli jen význam řeckého slova “charis”, což samo o sobě neukazuje velikost spásy v Kristu. Tam je nějaký význam v tom, že se zdá, že v době Homera, pojem “Charis” znamená “miláčku” nebo “atraktivní”, a v průběhu času, termín se vyvinul “prosím”, “dobré vůle”, “dobrota “, ale to není všechno.

Vyjmenovat jen, kolikrát se slovo “Charis” se objeví v Novém zákoně také neukazuje ústřední myšlenku, než primární je třeba zvážit termín v kontextu, a to zejména při použití ve spojení s myšlenkou vykoupení.

Je zřejmé, že termín volný je používán k popisu Boží vůli, že je pro muže příznivější, i když nejsou hodni, jak čteme: “Nedělej nám to léčit podle našich hříchů, ani odměněn nám dle

našich nepravostí” (Ž 103 : 10), nicméně, jak Boží milost je bez vady Boží spravedlnost, jen málokdo ví, jak se k této “transakce”.

Jak Bůh ukázal přízeň hříšníkům, aniž by byla ohrožena právo a spravedlnost? Jak může být spravedlivý a ospravedlňuje?

“Chcete-li zobrazit své spravedlnosti v současné době, tak že by mohl být spravedlivý a ospravedlňuje ty, kteří uvěřili v Ježíše” (Řím 03:26)

Podzim

Chcete-li měřit, jak se je třeba úžasný Boží milost, aby si uvědomit, že všichni lidé vypadli z laskavosti, protože jednoho člověka, který zhřešil – Adama. Vzhledem k činu Adama všichni jeho potomci byly hříšníky, to znamená, že se narodil odcizení od Boha, kromě Boha, nezpůsobilá k jeho slávě (Římanům 5:12, 19; 1 Kor 15:21).

Neštěstí, která postihla lidstvo se před proviněním jednoho člověka, který zhřešil nebere morální problémy. To znamená, že lidé se stali hříšníky (jinými slovy, děti hněvu, děti neposlušnosti), že potomci těla Adama, nikoli jejich nevýhody chování v každodenních společenských vztahů.

Kvůli členství Adamova, všichni lidé jsou školeni v hříchu a koncipován nepravosti (Žalm 51: 5), tak, aby z lůna jsou odděleny od Boha, proto jméno “zlý”.

Když Bible říká, že muži jsou přehlídka “hříšníci”, že všechny děti Adama jsou “putování” od narození (Ž 58: 3).

V jednom případě (trestný čin Adama), celé lidstvo dohromady zabloudil a stal se špinavý “Sešli všichni spolu neužiteční učinění: není, kdo by činil dobré, není ani jeden “(Žalm 53: 3). Nyní, tlumočnick musí najít dobré, mají velmi jasné, že

muži nemají “dělat” nečisté, protože jsou lupiči, vrazi, kritici, homosexuálové, lháři, žárlivý, atd, protože předtím, než všichni “dohromady” jsou dědicové sankce uvalené na Adama ,

než jen ukázat prostřednictvím následující prohlášení: “Kdo věří v Syna, má život věčný, a on, že nevěřící Synu, neuzří život, ale hněv Boží zůstává na něm” (John 03:36). Nyní, hněv Boží zůstává na muže v nevěřil funkci v Krista, a ne podle chovat nevhodně.

hněv

Hněv Boží zůstává na ty, kteří nevěří, protože kdo nevěří, že Ježíš je Syn Boží zůstává syna Adama, a proto dědic hněvu, důsledkem neposlušnosti (Efezským 2: 2 -3).

Pojem “hněv” by neměla být chápána jako emoci nebo pocit rozzlobený od Boha. Stejně jako Adam potomci se nazývají “děti hněvu”, aby místo nich na podmínku podléhání hříchu, což ovšem neznamená, že jsou děti rozzlobený citu nebo emocí, hněv Boží se nevztahuje napocit před spravedlivou odměnu stanovenou pro děti Adamovy neposlušnosti.

Je příznačné, že v Bibli, muži se nenazývají “synů hříchu”, ale jsou označeny “děti neposlušnosti” nebo “Děti hněvu”. Je to proto, že “členství” zahrnuje dvě otázky: a) povahu, a; b) dědičnost. Děti jsou účastníky povaze a postavení jejich rodičů, a proto má nárok na dědictví.

Když Bible říká, že lidé jsou “otroky hříchu”, a ne “děti hříchu” znamená, že přesto, že je “přilepená” na pronajímatele hříchu, je zde možnost, že jsou zdarma. Ale v případě, že Bible říká, že muži jsou “děti z hříchu”, by znamenalo, že by nebylo možné uvolňování dětského stavu, a současně, že by to bylo neobdrží “dědictví” z tohoto členství: zlost.

Proto maxim: "Syn zůstane navždy domů, otrok není", že bychom abstraktní odpověď dal Ježíš svým partnery, "odpověděl jim Ježíš: Amen, amen, pravím vám, kdož činí hřích, služebník hřích. Nyní služebník nezůstává v domě navždy; Syn zůstává na věky "(Jan 8:34 -35), a řeči Sara," řekla Abrahamovi, Vyvrz to děvka a její syn: pro syna tohoto děvky nezdědí s Izákem, můj synu "(Gen. 21:10).

To je smutný popis toho, jak bylo podřízené systémy, protože otroci nebyl přidělen k ničemu, nebo usedlost, než jaký byl tekutý a některé otroci byla smrt. Jen smrt osvobodil otroky svých pánů, stejně jako smrt jejího manžela uvolní ženu (Ř 6: 7, Římanům 7: 2).

Když se řekne, že muži jsou "děti hněvu" znamená, že neexistuje žádný únik podmínku, že je důležité a nikoli "dědictví" onoho osudného přijímat. Když se řekne, že muži jsou "otroky hříchu", příběh změny, protože tam je ještě naděje: možnost, jak se zbavit stavu s otroky.

Adam nebyl vytvořen z hříchu, než Bůh stvořil. Když zhřešil, Adam přestal být svobodný a šel do otrocké stavu hříchu. Dá se říci, že Adam je synem hříchu, protože ve skutečnosti, to bylo stvořil Bůh chraň. Forma služebníka přišel pouze tehdy, pokud trestný čin, a proto smrt.

Pokud jde o existenci, Adam byl stvořen Bohem. O hříchu Adam se stal služebníkem. Pokud jde o hněv se stal dítětem, protože podle trestného činu by se mu neprojde zavedený trest: smrt. Protože smrt je jistá, člověk je pořízena děti hněvu, neboť nemůže zbavit trestu stanovená v důsledku neposlušnosti.

Možnost

Ale jak člověk už není možné "hříšník"?

Vzhledem k otroctví je obraz podléhání člověka pronajimateli

hříchu, odpověď na muže opustit otroctví hříchu umírá!

Ve starověku, otroci, kteří nedosáhli svobodu v průběhu své existence jen by se bez jha otroctví, když zemřeli, protože oni byli uvězněni pro život svých majitelů, protože zákona. Jen smrt otroků otroctví snížila odkaz stanovenou zákonem, a jen smrt manžela přeruší svatební spojení "Zdaliž nevíte, bratří, (mluvím jim, že znát zákon), že zákon má nadvládu nad člověkem tak dlouho, jak se žije "(Řím 7: 1).

Strach ze smrti je to, co držel otroky podléhající nevolnictví pro život, protože zachování instinkt vlastního bytí mluvil hlasitěji. Stačilo, aby se z jejich života, jak se zbavit nevolnictví, ale strach ze smrti, která zabránila "a dodat jim, kdo byli strachem ze smrti byli všichni jejich životnost v otroctví" (Žd 02:15) ,

Smrt je odlišný od doľů na prach

Muž je mrtvý za neuposlechnutí, co byla založena v Edenu: "A Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu zahrady abys volně jíst, ale ze stromu poznání dobrého a zlého nebudete jíst; v den jíte z nich se určitě zemřít "(Genesis 2:16 -17).

Když se Adam jedl ovoce ze stromu poznání dobrého a okamžitě zemřel zla, to znamená, že společenství s Bohem byl řez a stal se předmětem nového pána: sin.Muž (samec a samice), zemřel na Boha, člověka, který měl společenství.

Poté, co muž zemřel na Bohu, Bůh ustanovil bolest v ženském pojetí, a že člověk by se jíst potu čela, až se vrátil do prachu země, byla založena fyzickou smrt, když lidé ztratí společenství se svými blízkými ,

Zatímco v Edenu před trestným činem, Adam byl naživu, aby Bohu a hřích ještě vstoupil do světa. Po hříchu, Adam zemřel Bohu, a šel žít v hříchu. Ti, kteří žijí na hříchu, jsou mrtví k

Bohu, a vice versa. Je-li člověk jít dolů do prachu bez Krista, bude navždy oddělen od Boha.

Fair Enough

Když Bible říká, že Bůh je spravedlivý, říci, že Bůh je absolutním měřítkem spravedlnosti a rovnosti. Tento atribut je pozorováno několik faktorů, jako jsou:

- a) Bůh nelže;
- b) Bůh se nemění;
- c) Viník není držen bez trestu;
- d) Pokuta je pouze osoba pachatele;
- d) Nepoužívejte přijímat úplatky;
- e) Jeho zákony jsou vyjádřením jeho povahy;
- f) Nikdo utlačuje.

Spravedlnost a spravedlnost Boží byla zjištěna v Edenu, kdy Bůh dává příkázání na první muž v dokonalém místě, "Z každého stromu zahrady abys volně jíst, ale ze stromu dobra a zla znalosti, nesmíte jíst ; v den jíte z nich se určitě zemřít "(Genesis 1:16 -17).

Příkázání v Edenu je svaté, spravedlivé a dobré, protože to bylo znamenal svobodu člověka (Z každého stromu zahrady abys volně jíst ...), a péči o Boha (... , ale ze stromu poznání dobrého a zlo nesmíte jíst, protože v den, kdy pojíte, se vám určitě zemřít).

Pořadí zakazuje muže ze stromu poznání dobrého a zlého za následky (zemřít!), A nikoliv od útlaku. Příkázání měla zachovat svobodu a společenství mezi Stvořitelem a stvořením,

předávat potřebné informace tak, aby člověk mohl být veden.

Slovo Boží je pravdivý výraz (z toho, co je skutečné, co je efektivní), takže když člověk využil své svobody a jedl ze stromu poznání, následky byly postiženy: člověk se stal odcizil od Boha (mrtvých) a v závislosti na tom, co bylo vlastní ke stromu poznání dobrého a zlého člověka, se stal jako bůh (poznání dobra a zla).

Bůh je neměnný, nemůže lhát a jeho slovo nevrátí void “v naději věčného života, který Bůh, který nemůže lhát, zaslíbil před začal svět” (Titovi 1: 2); “Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe” (2 Tim 2:13).

Je-li Bůh se vrátil zpět na své slovo zbývající ve společenství s mužem po spáchání trestného činu, Bůh by neměl být silný, věrný, prostě a neměnná. První za to, že v souladu s jeho slovo bude firmě a věřících. Za druhé, vzhledem k první, by se přemáhat muže, který tím, že jí z ovoce poznání dobra a zla strom, jasně prokázala, že nevěřil v Boha, a nechtěl zůstat ve společenství s ním.

Udržujte muže společenství po činu by bylo svévolné a despotické od Boha. Pokud nebyla použita trest Boží slovo by přestala být pravda, tak by to bylo důvěryhodné. Vzhledem k důvěře, kteří neměli nařídít jeho slovo?

Spravedlnost

Protože muž neuposlechl, trest nemohl projít muže, jako by jiný trpí trest místo hříšník se bude spravedlnost, protože správná je duše, která hřeší nést následky “I řekl Hospodin Mojžíšovi: Kdo zhřešil proti já, já vymažu ze své knihy “(Ezechiel 32:33); “Duše, která hřeší, ta umře” (Ezechiel 18:20).

Je to z toho důvodu, že Bůh říká: “Keep tě daleko od slov lži,

a ne zabíjet nevinné a spravedlivý, neboť nebudu ospravedlnit zlý” (Ex 23: 7). Je-li Bůh prohlásil jen zlý, nikdy být spravedlivý.

Všimněte si, že Bůh nikdy vyhubit spravedlivého s bezbožným při spuštění úsudek: “daleko od tebe dělat poté, co tímto způsobem, abys usmrtil spravedlivého s bezbožným, že spravedlivý by mělo být co bezbožný, daleko od tebe není soudce všech.země? “(Genesis 18:25).

Nyní, před blížící se způsob, jakým byla stavu člověka v podřízenosti laskavé způsobu hříchu, je třeba nejprve pochopit, jak jste vyřešili problém Boha prohlásit spravedlivého bezbožným “Ale jemu se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který ospravedlňuje bezbožného, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost “(Římanům 4: 5).

Před Bohem ospravedlnit člověk poprvé setkal s jeho spravedlnost “, ukázat svou spravedlnost v současné době, tak že by mohl být spravedlivý a ospravedlňuje ty, kteří uvěřili v Ježíše” (Ř 3:26). To, co spravedlnost byl spokojen?Zřízení zákonem udělené v Edenu, který je svatý, spravedlivé a dobré, protože to znamená, že duše, která hřeší, ta umře. Proto maximum: odplata za hřích je smrt (Římanům 6:23), a jak všichni zhřešili tím, že do stehna Adama, všichni byli předmětem hříchu, z důvodu úmrtí “osten smrti je hřích, asíla hříchu je zákon “(1 Kor 15:56).

Vzhledem k tomu, Adam zhřešil a hřích vstoupil do světa, všichni jsou mrtví pro své viny a hříchy, protože všichni zhřešili. Všichni lidé jsou odcizeni od Boha, a je-li jít dolů do prachu, po rozsudek velkého bílého trůnu ztratil celou věčnost (Ef 2: 1, Rom 03:23, Rom 5:12).

Tato skutečnost byla popsána Janem Křtitelem takto: “A nyní také sekera je kladen na kořeni stromů každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně” (Matouš 3:10), jeden rereading slova vyhlášené proroka Izaiáše: “řekl hlas,

Cry; A on řekl:, Co mám plakat? Všechny tělo jest tráva, a všechny jeho krásy jako květ polní. Suché trávy a květina padá, fouká to Duch Páně. Jistě lidé jsou trávě. Suché trávy a květiny pad, ale slovo Boha našeho stojí navěky “(Izajáš 40: 6-8).

Bez výjimky všichni potomci Adama podléhá trestu se sídlem v Edenu, odcizený od Boha, a proto jsou roztrhané: “Ale on odpověděl a řekl:, každý závod, který můj nebeský Otec nezasadil se kořeny up” (Mt. 15:13).

První akce Boha jen vykoupit člověk měl nahradit Adamova neposlušnost poslušností posledního Adama (Christ). Bez zákona substitute: poslušnosti k neposlušnosti, že nikdy nebude spravedlnost a vykoupení, pro neuposlechl a mnoho hřešili, z toho vyplývá, že pokud člověk poslechl, mnozí by bylo oprávněné (Ř 5:15). Jestliže jeden přinesl smrt, jen by bylo možné zrušit smrti založení život “, ale je nyní zjeveno od příchodu našeho Spasitele Ježíše Krista, kterýž zahladil smrt, a přivedl na světlo život a nesmrtelnost skrze evangelium” (2 Tim 1:10).

Bez zákona substitute, poslušnosti k neposlušnosti, že by nikdy prostředek spásy, která nemá zrušit spravedlivý Boží přirozenost “Nebo jako by neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak tím, že poslušnost jednoho budou mnozí stanou spravedlivými” (Rom 5:19).

Tato výměna zákon, poslušnost za neposlušnost, by mohlo být jen někdo bez hříchu, stejně jako volný byl první muž. Chcete-li být akt substitute, věčné Slovo, které bylo u Boha, a že všechno, co vytvořil se stalo tělem a přebývalo mezi lidmi. Ve všech se stal stejně jako muži, na které se vztahují stejné utrpení a slabé stránky (Židům 02:18).

Adam neposlechl v dokonalém prostředí v rozporu jedinou objednávkou: “... Nebudete jíst” Věčné Slovo, když je v těle, přes utrpení, slabiny a pokušení splněny veškeré

spravedlnosti, tedy zruší cokoli zákon nebo proroky (Matouš 05:17). Poslušnost Krista se projevuje v tom, že zemřel v pořadí otce a smrti kříže "A bylo nalezeno v lidské podobě, ponížil a stal poslušný až k smrti, k smrti na kříži" (Phil 2: 8, Žid 5: 8).

Tím, řešením problému spravedlnosti skrze poslušnost Krista (Žd 10: 9 -10), protože Ježíš byl poslušný ve všem, skrze tělo Kristovo, Bůh otevřel novou a živou, které člověk měl přístup k On "by novou a živou cestou otevřel nám skrze oponu, to znamená, že jeho tělo" (Žd 10,20).

Cesta byla otevřena skrze poslušnost, a ne proto, že z oběti, protože Krista Bůh řekl: "Tak, přichází na svět, dí: Obětí a nabízí vám nechtěl, ale tělo jsi mi způsobil" (Židům 10: 5). Je chybou si uvědomit, že spása je kvůli Kristu dobrovolníkovi nabídnout své tělo v oběť Krista tělo nabízí skutečně došlo v poslušnosti velení. Spásy otce je dán poslušností Krista, který podle vůle Otce vylil svou duši až do smrti "Nikdo mi ho vzal ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe; . mám moc položit ji, a mám moc vzít Tento příkaz jsem dostal od mé Otec "(Jan 10:18).

Když slyšíte zvěst o spáse, a věří, že Ježíš je Kristus, hříšník zemře s Kristem a je pohřben. Trest sídlem je ale osoba pachatele, jako věřit, vzal svůj kříž a následovat po Kristu. Vírou v evangelium hříšník se stane účastníkem tělem a krví Krista, tak to je v souladu s Kristem v jeho smrti.

Ale poslušnost Krista nahrazuje neposlušnost Adama, a tělo Krista se stala novou a živou volného přístupu k Bohu, skrze smrt a vzkříšení Krista. To, co ještě potřebuje vykoupení člověka?

Chybějící muž zemře v hříchu splňující ustanovení zákona udělena v Edenu.

V případě, že člověk spadne do prachu bez víry v Krista, jde do věčnosti ztratila, ale v případě, že člověk věří, že

Kristus je Syn Boží podle Písma, umírá s Kristem a je pohřben s ním (Římanům 6: 3 -8) ,

Ve smrti hříšníka ke Kristově spravedlnosti přikázání v Edenu je spokojen, protože Kristova smrt je zástupná pouze v souvislosti s křížem Kalvárie, ale všichni věřící stali účastníky z masa a krve Ježíše Krista, tedy účinně ukřižovat tělo hříchu a jeho žádostmi, umírají a jsou pohřbeni.

Ale jak se zjistí, že muž musí zemřít, že Bůh je spravedlivý a jeho slovo stát pevně, kdy člověk věří v Krista umírá a je pohřben s Kristem.

Muž, který byl naživu, hříchu a smrti v viny a hříchy Bohu po umírání s Kristem, bude žít k Bohu. Věřící v Kristu umírá hříchu, takže Boží spravedlnost je stanovena a člověk se zbaví svého bývalého mistra, hříchu.

Amazing Grace

[“Chcete-li zobrazit v příštích věků přesahující bohatství jeho milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši” \(Ef 2: 7\)](#)

Christian se musí pochopit, jak významná je mít žádný rozpor mezi milostí a spravedlností Boží. V dnešní době jen málo křesťanů, kteří mohou rozeznat dobro, že neexistuje žádný rozpor v právě Bůh určil, spravedlivý zlý.

Je to Boží slovo, které zaručuje ospravedlnění pro ty, kteří věří v Krista, nicméně, tam by měla být asi nespravedlnost v Bohu, kdyby nedošlo k vykoupení pro člověka. Opět platí, že když člověk zemře s Kristem, Boží spravedlnost je spokojen, protože to plní slovo, které bylo stanoveno: “... určitě zemřít,” a tam by měla být asi nespravedlnost, pokud byl jen komunita založena na věčnosti, a nikoli člověk vzrostla s Kristem.

To je místo, kde milost Boží je krásný důkaz, jak se věří v Krista muž odcizil po smrti dělá si zaslouží, aby se společenství se Stvořitelem, který je, zrychlil a stoupá na nové stvoření v Kristu, že je "I když jsme byli mrtví v hříchu, jest nám zrychlil spolu s Kristem, (milostí jste spaseni), a nás vzbudil spolu i posadil na nebesích v Kristu Ježíši "(Ef 2: 5 -6).

Když věřící zemře s Kristem, tělo je mrtvé, protože pouto s hříchem je rozdělen pouze smrt těch, kteří sloužili hříchu, nicméně, i když tělo bylo ukřižován, je zrychlený Duchem Božím "A jestliže Kristus je ve vás, tělo je skutečně mrtvý, protože hřích, ale Duch dává život, protože spravedlnost. A pokud Duch toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše je ve vás, ten, kdo z mrtvých zvýšil Kristus také zrychlit vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá "(Římanům 8:10 -11).

Proto úvahy Pauline: "Pro Kristovy lásky nás nutí, protože jsme tak soudce, že pokud jeden zemřel za všechny, a proto všichni zemřeli" (2 Kor 5,14).Tělo patřilo k hříchu, aby byly vytvořeny porušitelného semene Adama, aby byl ukřižován (skrze víru v Krista), je důvodem pro upuštění od starého muže a rozchod vazbu s hříchem (Římanům 6: 6). Všichni, kteří věří ve skutečnosti zemřít s Kristem, takže nikdo by se měly týkat druhého příslušné otázky těla hříchu (2 Korintským 5:16).

Bylo běžné, že křesťané pamatovat člověk Kristus, ale nechápali, že muž, který byl ukřižován, Bůh povýšil ho nade vše, dal mu jméno nad každé jméno, vystaví mu všecko, (Židům 2: 8).

Bylo běžné, aby prvotní křesťané odkazovat na otázky masa, jako jsou: – "Jsem Hebrejský Židům"; Ostatní: – "Jsem Roman krev, ne proto, že jsem si koupil římské občanství"; A ještě ty: – "Jsem si vědom, protože filosofie má své rodiště v Řecku", atd

Proto je nezbytně nutné: do nikdo podle těla, všichni jste

synové Boží skrze víru v Krista, nový čas a nového života, tak tam byly více Židů, řečtina, otrok, svobodný, muž, žena, atd. (Gal 3:26 -29).

Tělo patřilo k hříchu je také nazýván loď ku potupě, bude loď připravena na ničení (Římanům 9:21 -22). Nyní každý člověk, který přichází na svět jet Adam, široké dveře, vytvořil z hlíny o Boží moci, nicméně, protože semene Adamova, konečný produkt z hlíny (nádoby) je hanba, stejně jako v Adam cévy jsou k hněvu, připravené k zahynutí.

Všimněte si, že když apoštol mluví o tvůrčí Boží moci přinést člověka do existence zdůrazňuje, že Bůh má moc nad hlínou, ne na lodi. O hlíny Bůh má moc, a dělá nádoby ke cti a hanba, ale to, co určuje čest a hanbu plavidel jsou vytvořeny: první a poslední Adam – Adam a Krista.

Amazing Grace je, že Bůh, mají moc nad hlínou, pomocí stejnou hmotnost jako nádoby na hanby byly vytvořeny, aby se lodě ke cti. Tělo hříchu, který měl být vyloučeno z Ducha Božího, který přebývá v něm, že se stane loď milosti, vytvořený na počest "Zdaliž hrnčíř nemá moci nad hlíny, z téže hroudy udělal jednu nádobu ke cti, a další ku potupě? A co když Bůh ochotný ukázat svůj hněv a oznámit svou moc, snášel ve mnohé trpělivosti nádoby hněvu, připravené ke zničení? A že by mohl dělat známý bohatství své slávy na nádobách milosrdenství, kteréž jí byl připravil předem slávy "(Římanům 9:21 -23).

Chcete-li oživit ti, kdo věří v Krista Boha vytváří (bara) veletrh, a pak prohlásí, jaký je stav novorozence: Fair. V tom spočívá podstata ospravedlnění: Bůh pouze deklaruje spravedlivého muže, když je člověk vytvořen znovu ve spravedlnosti a svatosti pravdy (Ef 4:24).

Starý muž se nikdy ničím ospravedlnit (ospravedlněn), protože Bůh nikdy ospravedlňuje bezbožného. Nicméně, když člověk zemře s Kristem Boží spravedlnost je spokojen, a moc Jeho slova, která je neúplatný semeno, Bůh je jeho plantáže, které se

nikdy vykořeněné, pro slovo Boží zůstává na věky, stejně jako že slovo jsou generovány (Mt 15,13; 1 Petr 1:25, 1 John 2:17).

K bohatství milosti

“Pro milost Boží spasitelná jest zdálo se všem lidem ...” (Titus 1:11)

Poté, co zdůrazňuje potřebu, aby křesťané mají přijatelné chování ve společnosti, která je, nést až tak ne, aby skandál Židům, Řekům, ani církvi Boží, apoštol Pavel dává důvod: Boží milost v Kristu přinesl spasení všem lidem!

Křesťané by neměla být příčinou pomluv (hanba), a neměl by se stydět evangelia, svědectví o Kristu (2 Tim 1: 8), to je skrze evangelium, což je moc Boží a slovo smíření, že člověk je zachránil “... mocí Boží, který nás zachránil ...” (2 Timoteovi 1: 9); “Nestydím se za evangelium, neboť je to moc Boží ke spasení každému, kdo věří ...” (Římanům 1:16); “To znamená, že v Kristu Bůh usmířil svět, nepočítaje jim hříchů jejich, a složil v nás to slovo smíření” (2 Korintským 5:19).

Když mluvíme o vykoupení, spasení, ospravedlnění, posvěcení, odpuštění, nového života, regenerace, přistupujeme úžasnou milost Boží v Kristu Ježíši prokázána, pro milostivě člověk se nazývá (καλέσαντος / Kaleo) ze tmy do podivuhodného světla Boha, a ti, kteří věří, jsou přepravovány z temnoty do království Syna “Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, že můžete vyhlásit chvály toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla” (1. Petra 2: 9); “Kdo nás vysvobodil z moci tmy a dopraveny nás do království jeho Syna lásky” (Kol 1:13).

Mnohé z nich jsou tzv (κλητοί = příbuzný termín odvozený z Kaleo), ale málo vyvolených, tedy mnozí slyší pozvání evangelia, ale jen málo, jsou ti, kdo slyší a věří. Mnohé z

nich jsou vyzváni k zadání úzkými dveřmi, ale existuje několik, kteří splňují hovor (Mt 7:13).

Vše, co se zabýváme zde odkazuje na úžasné Boží milosti, vyhlášené ze Starého zákona, která se účastní všichni lidé v každé době věří v Boha, který oznámil, vykoupení **“Blaze těm, jejichž nepravosti byly odpuštěny, a jehož hříchy jsou pokryty”** (Římanům 4: 7).

Ale ti, kteří věří v časovém zvané plnost pohanů (Ř 11:25), nebo plnosti času (Gal 4: 4; Ef 1:10), a nádherný milost, tam jsou bohatství milosti, neboť je dána věřícími dědictví. Kromě věřících v Kristu jsou spaseni Boží milostí skrze obmytí druhého a obnovu v pořadí, v jakém byly prohlášeny za spravedlivé, byli jsme i dědici Boží, *coerdeiros* s Kristem (Titovi 3: 7, Římanům 8:17; Římanům 8:32).

Volání (κλητοί = příbuzný termín odvozený z *Kaleo*) evangelium je pozvání ke spáse, a uloženy v Kristu mocí Boží (evangelia), se **“zavolal na svatého života”** (καλέσαντος κλήσει). Volání skrze evangelium dostal plnost času, protože volání svatého života došlo ve věčnosti (před začal svět).

Zatímco výzva pro evangelium hledá spásu člověka, svatý život má z hlediska skutečného účelu, že Bůh uložil v Kristu.

Bohatství milosti je, že všichni, kdo věří v Krista, a jsou přepravovány do království Syna, již mají jiný cíl, pokud jsou děti Boha, aby Kristus byl prvorozený mezi mnohými bratřími (Řím 08:29) ,

Podle věčného účelu, který Bůh uložil v Kristu, aby ho prvorozený mezi mnohými bratřími je, že Bůh ustanovil před začal svět (předurčena), že všichni, kdo byli účastníky z masa a krve Krista skrze církve, by byli ve shodě s obrazem Ježíš, to je, jako On (1 John 3: 1 -2).

Bůh nejen předurčené údy Kristova těla, církve, as zvolila je i před svět začal být svatá a bez úhony před Bohem (Efezským

1: 3). Odsouzení, Boží děti jsou náchylné, protože jsou účastníky božské přirozenosti (1 Petr 1: 4).

Nyní, bohatství milosti jsou udělena členům Kristova těla v závislosti na účelu, že Bůh uložil v sobě sblížit všechny věci v Kristu (Ef 1:10; Ef 3,11). Zavedením Krista jako hlava těla, což je církev, všechny věci sbíhají ke Kristu, protože Božích dětí, které jsou jako On, On je prominentní: hlavu.